

Betænkning

over beretning angående Nordisk Råds 15. og 16. session.

(Afgivet af udvalget den 31. oktober 1968).

Udvalget har i 2 møder behandlet den danske delegations beretning om Nordisk Råds 15. session, afholdt i Helsingfors 1.-6. april 1967, og 16. session, afholdt i Oslo 17.-22. februar 1968.

På begge rådssessioner var det økonomiske samarbejde et hovedemne for forhandlingerne. Ved 15. session i april 1967 prægedes debatten af udsigten til en snarlig genoptagelse af forsøget på at opnå medlemskab af Det europæiske Fællesmarked. I den rekommandation, i hvilken sessionens drøftelser af de økonomiske problemer opsummeredes, tilrådedes det derfor regeringerne at samarbejde nærest muligt under forberedelserne til og under eventuelle forhandlinger om en bred europæisk markedsløsning. Den overenskomst, de nordiske lande i november 1966 havde afsluttet om samlet optræden under den afsluttende fase af Kennedy-runden og de gunstige følger af denne beslutning, fremhævede betydningen af et nordisk samarbejde også i markedspolitikken.

Da rådet i februar 1968 samledes til sin 16. session, var det fornyede forsøg på at opnå medlemskab af fællesmarkedet strandede, uden at man inden for overskuelig tid kunne se muligheder for nye realistiske forhandlinger.

Da den brede europæiske markedsløsning således var skudt ud i en ubestemt fremtid, foreslog den danske regering med tilslutning af hele den danske rådsdelegation, at der blev gjort et forsøg på en energisk aktivering af det nordiske samarbejde over en bred front. Et konkret forslag herom fra den danske regerings side resulterede i en rådsrekommandation, som bl. a. opfordrede regeringerne til at søge gennemført en nor-

disk økonomisk helhedsløsning, hvorved væsentlige økonomiske interesser i hvert af landene blev tilgodeset. De nødvendige organisatoriske forudsætninger herfor skulle ligeledes overvejes. Fra dansk side var det en forudsætning, at en sådan nordisk ordning måtte sigte mod en bredere europæisk løsning.

Det efter dansk indbydelse afholdte nordiske ministermøde på Frederiksberg i april 1968 førte til beslutning om at udrede forudsætningerne for et konkret forslag, der kunne indbringes for Nordisk Råd ved 17. session i marts 1969. Resultaterne af de nedsatte embedsmandsgruppers arbejde vil i nær fremtid blive forelagt regeringerne og Nordisk Råd.

Udvalget ønsker at udtrykke sin tilfredshed med det initiativ, den danske regering og rådsdelegationen tog under sessionen for at sætte denne betydningsfulde udvikling i bevægelse.

Næst efter markedsspørgsmålene var Øresunds-problemerne den mest betydningsfulde opgave, rådet beskæftigede sig med på begge de her behandlede sessioner. Mens der tidligere har hersket delte meninger i rådet om den bedste procedure ved løsningen af disse problemer, vedtog sessionen i Oslo 1968 enstemmigt en henstilling om, at den videre behandling af forslagene om en storlufthavn på Saltholm og anlægget af en tilsluttende fast forbindelse mellem Danmark og Sverige blev drevet med henblik på, at der snarest kan vedtages principbeslutninger herom i folketinget og den svenske rigsdag. Udvalget, som med tilfredshed fastslår dette, har tillige mærket sig den danske og den svenske trafikministers erklæringer i